

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE
AGENȚIA NAȚIONALĂ DE ADMINISTRARE FISCALĂ
Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului Vaslui

Str. Ștefan cel Mare, nr. 56, Vaslui, jud. Vaslui
Tel: 0235315297, 0235314143/429, Fax: +0235317067
e-mail: admin.vsvsjudx01.vs@mfinante.ro

DECIZIA nr. 65/10.08.2011
privind soluționarea contestației formulate
S.C. B. S.R.L.
înregistrată la D.G.F.P V. sub nr. ./27.06.2011

Compartimentul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V.i (D.G.F.P. V.), a primit spre soluționare contestația formulată de **S.C. B. SRL cu sediul în V., str. P. bl. . sc. . ap. ., județul V.**, împotriva deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS ./26.05.2011, deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. F VS ./26.05.2011, dispoziției privind măsurile stabilite de organele de inspecție fiscală nr. ./26.05.2011 și a Raportului de Inspecție Fiscală nr. F VS nr. ./26.05.2011.

Obiectul contestației îl constituie **suma de .. lei din care:**

- suma de .. lei – taxă pe valoarea adăugată
- suma de .. lei – dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA;
- suma de .. lei – impozit pe profit;
- suma de .. lei – dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;

Contestația semnată și purtând amprenta ștampilei S.C. B. SRL Vaslui a fost depusă în termenul legal de 30 de zile prevăzut de art. 207, alin. (1) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în data de 27.06.2011 la D.G.F.P. V. sub nr. ., actele administrative fiscale contestate fiindu-i comunicate domnului C. I. -administrator, cu adresa nr. ./26.05.2011 în ziua de 06.06.2011.

Activitatea de Inspecție Fiscală din cadrul D.G.F.P. V., ca organ emitent al actelor administrativ fiscale contestate a completat dosarul cauzei și a întocmit referatul nr. ./04.07.2011 cu propuneri de soluționare a contestației prin care precizează că în cauză nu s-a formulat plângere penală.

A.I.F. V. înaintat dosarul cauzei spre soluționare Compartimentului Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. V. cu adresa nr. ./04.07.2011 înregistrată la registratura generală a D.G.F.P. Vaslui sub nr. ..05.07.2011.

În cauză fiind îndeplinite dispozițiile art. 209 alin. (1) lit. a) din O.G. 92/2003 Direcția Generală a Finanțelor Publice a județului V. este legal competentă să se pronunțe asupra contestației formulate de S.C. B. SRL V.

I. În susținerea contestației societatea invocă următoarele:

contestă obligațiile suplimentare de plată în sumă de .. lei din care:

- suma de .. lei – taxă pe valoarea adăugată
- suma de .. lei – dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA;
- suma de .. lei – impozit pe profit;
- suma de .. lei – dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit, deoarece:
 - suma de .. lei reprezintă TVA din facturile de investiții achiziționate în anul 2006 care au fost folosite pentru societate și nu în interes personal;

- suma de .. lei - TVA dedus de pe o factură emisă de un contribuabil inactiv din necunoștința de cauză;

- suma de .. lei reprezintă TVA dedusă din factura emisă de E-.. deoarece E-.. nu a trimis factura cu sumele stornate la timp.

II. Prin decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS ../26.05.2011 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. F VS nr. ../26.05.2011 organele de inspecție fiscală au stabilit în sarcina S.C. B. SRL obligații fiscale de plată în sumă de în sumă .. lei pe care societatea le contestă în totalitate, reprezentând:

- .. lei – impozit pe profit;
- .. lei – dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit;
- .. lei – taxă pe valoarea adăugată;
- .. lei – dobânzi și penalități de întârziere aferente taxei pe valoarea adăugată.

II.1. Referitor la impozitul pe profit:

Perioada verificată: 01.01.2006-31.12.2010;

Obiective minimale avute în vedere:

- verificarea corectitudinii și completitudinii declarațiilor în corelație cu jurnalul de vânzări și cumpărări, balanțele de verificare;

verificarea înregistrării facturilor emise;

verificarea înregistrării tuturor veniturilor;

- verificarea modului de înregistrare a cheltuielilor aferente obținerii veniturilor precum și tratamentul fiscal al acestora;

- corectitudinea încadrării cheltuielilor deductibile;

- verificarea modului de calcul al bazei de impunere și a impozitului pe profit;

consemnate în raportul de inspecție fiscală nr. F VS ../36.05.2011:

Diferența suplimentară de plată în sumă de .. lei cu titlul de impozit pe profit se datorează următoarelor constatări fiscale:

în anul 2006 organul de inspecție fiscală nu au constatat diferențe;

- în anul 2007 organul de inspecție fiscală a stabilit diferența suplimentară de bază impozabilă în sumă de .. lei rezultată din recalcularea cheltuielilor cu amortizarea părții din imobilul recepționat în decembrie 2006 având ca destinație spațiu locuibil (50%, conform declarației administratorului) aferent căreia a stabilit obligația suplimentară de plată în sumă de .. lei cu titlul de impozit pe profit în baza prevederilor art. 21 alin. 3 lit. i) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare.

Pentru neachitarea la scadență a impozitului pe profit în sumă de .. lei stabilit suplimentar de plată echipa de inspecție fiscală a calculat, până la data de 20.05.2011 dobânzi în sumă de .. lei și penalități de întârziere în sumă de .. lei conform prevederilor art. 119, art. 120 și art. 120[^]din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

II.2 Referitor la taxa pe valoarea adăugată:

Obiective minimale avute în vedere:

- verificarea jurnalelor de vânzări și cumpărări în corelație cu veniturile și cheltuielile înregistrate în evidența contabilă;

- verificarea legalității documentele justificative pentru cumpărări;

- verificarea înregistrării tuturor veniturilor;

- verificarea modului de stabilire a bazei impozabile;

- verificarea aplicării corecte a cotelor de tva;

- verificarea întocmirii deconturilor de tva și a corectitudinii stabilirii tva de plată sau a tva de rambursat.

Perioada verificată: 01.01.2006-31.12.2010.

a) Referitor la tva deductibilă:

Organul de inspecție fiscală a stabilit diferența în sumă de .. lei deoarece:

- în anul 2006, în baza art. 145 alin (2) lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, a exclus de la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei reprezentând 50% din taxa pe valoarea adăugată dedusă de societate pentru achizițiile de materiale utilizate pentru construcția unui imobil din care 50% are destinația de locuință;

- suma de .. lei reprezintă taxa pe valoarea adăugată exclusă de la deducere în baza prevederilor art. 146 alin. (1) lit. a) și art. 155 alin. (5) lit. c) din legea 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, aferentă facturii nr. ../16.04.2008 emisă de S.C. F. F. I. SRL B., societate care conform adresei nr. ../25.10.2010 a Gărzii Financiare –Secția Municipiului B. este dizolvată din data de 01.08.2007 în baza art. 237 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată.

- suma de .. lei reprezintă taxa pe valoarea adăugată neadmisă la deducere în baza prevederilor art. 145 alin(2) lit. a) din Legea nr. 571/2003, aferentă facturilor emise de E.România SA înregistrate eronat în evidența contabilă;

b) referitor la TVA colectată:

- suma de .. lei reprezintă taxa pe valoarea adăugată colectată conform art. 128 alin. (4) lit. d) din Codul fiscal aferentă bunurilor constatate lipsă în gestiune la data de 31.12.2010 determinată pe baza inventarierii stocului de mărfuri din data de 31.03.2011;

Față de aceste constatări echipa de inspecție fiscală a stabilit diferența suplimentară de plată în sumă de .. lei cu titlul de taxă pe valoarea adăugată pentru care a calculat până la data de 20.05.2011, dobânzi în sumă de .. lei și penalități de întârziere în sumă de .. lei.

III. Luând în considerare constatările organelor de inspecție fiscală, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum și actele normative în vigoare în perioada verificată, invocate de contestatoare și organele de inspecție fiscală, se reține:

1. În ceea ce privește impozitul pe profit în sumă de .. lei și taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei, stabilite suplimentar de plată prin decizia de impunere nr. F VS ../26.05.2011 emisă în baza raportului de inspecție fiscală nr. F VS nr. ../26.05.2011 perioada 01.01.2006-31.12.2010, contestate de S.C. B. SRL V.:

Cauza supusă soluționării DGFP V. prin Compartimentul soluționare contestații este să se pronunțe dacă S.C. B. SRL V. datorează la bugetul statului obligațiile suplimentare cu titlul de impozit pe profit în sumă de .. și taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei stabilite de inspecția fiscală prin decizia de impunere nr. F VS ../26.05.2011 în condițiile în care imobilul recepționat în decembrie 2006 are 50% destinația spațiu locuibil și 50% în interesul desfășurării activității .

În fapt, organul de inspecție fiscală a constatat că în anul 2007 S.C. B. SRL V. a înregistrat ca și cheltuială deductibilă amortizarea unui imobil recepționat în decembrie 2006 însă 50% din acesta, conform declarației administratorului societății dar și a constatărilor la fața locului efectuate de inspectorii fiscali, are destinația de locuință și ca urmare a majorat baza de impunere la impozitul pe profit cu suma de .. lei și a calculat obligația suplimentară de plată cu titlul de impozit pe profit în sumă de .. lei.

Totodată organul de inspecție fiscală a constatat că în anul 2006 societatea a dedus taxa pe valoarea adăugată aferentă materialelor de construcții utilizate la construirea imobilului recepționat în anul 2006 și înregistrat în întregime în patrimoniu deși 50% are destinația de spațiu de locuit.

În drept,

- referitor la impozitul pe profit se fac aplicabile prevederile art. 21 alin. (1) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

„ART. 21

Cheltuieli

(1) Pentru determinarea profitului impozabil sunt considerate cheltuieli deductibile numai cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare.” coroborat cu prevederile pct. 22 din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal:

„22. Cheltuielile efectuate în scopul realizării de venituri impozabile sunt cheltuielile înregistrate cu realizarea și comercializarea bunurilor, prestarea serviciilor sau executarea lucrărilor, inclusiv cele reglementate prin acte normative în vigoare”.

- referitor la taxa pe valoarea adăugată se fac aplicabile prevederile art. 145 alin. (1) și alin. (2) lit.a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, astfel:

„ART. 145

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile”; coroborat cu pct. 45 (4) din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal:

„45. (4) Pentru exercitarea dreptului de deducere prevăzut la alin. (1) și (2) trebuie îndeplinite următoarele cerințe:

a) bunurile respective urmează a fi utilizate pentru operațiuni care dau drept de deducere”;

Din textele de lege citate se reține că sunt deductibile la calculul impozitului pe profit numai cheltuielile efectuate cu realizarea veniturilor impozabile și totodată contribuabilii au dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată numai pentru bunurile și serviciile achiziționate în interesul operațiunilor sale taxabile ori partea din imobil cu destinația „spațiu de locuit” nu participă la realizarea veniturilor impozabile realizate de contribuabilul verificat.

În speță nu poate fi reținută în soluționarea favorabilă a cauzei susținerea contestatoarei conform căreia „societatea a înregistrat clădirea pe societate” deoarece în patrimoniul societății trebuia să se înregistreze numai partea de clădire destinată realizării obiectului de activitate nu și partea destinată locuinței asociatului unic.

Față de cele de mai sus se reține că în mod corect și legal organul de inspecție fiscală a considerat nedeductibile cheltuielile cu amortizarea părții de clădire cu destinația spațiu de locuit și a stabilit obligația fiscală de plată în sumă de .. lei cu titlul de impozit pe profit și totodată a exclus de la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei aferentă achizițiilor efectuate în anul 2006 pentru această parte a imobilului și pe cale de consecință urmează a se respinge contestația pentru aceste capete de cerere, ca neîntemeiată.

2. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei dedusă de pe o factură emisă de un contribuabil declarat inactiv:

DGFP V. prin Compartimentul soluționare contestații, este investită să se pronunțe dacă societatea contestatoare datorează această sumă care provine din neacceptarea la deducere a taxei pe valoarea adăugată, în condițiile în care societatea furnizoare a fost radiată în baza art. 237 din Legea 31/1990 privind societățile comerciale, republicată.

În fapt, societatea contestatoare a dedus taxa pe valoarea adăugată în sumă de 460 lei aferentă facturii fiscală nr. ../16.04.2008 de S.C. F. F. I. SRL B., aceasta fiind radiată în baza art. 237 din Legea 31/1990 privind societățile comerciale, republicată din data de 01.08.2007 așa cum rezultă din constatările Gărzii Financiare B. transmise prin adresa nr. ../25.10.2010.

Având în vedere cele constatate, organele de inspecție fiscală au anulat dreptul de deducere a taxei pe valoarea adăugată din factura nr. ../16.04.2008 emisă de această societate, în baza prevederilor art.146 alin. (1) lit. a) și, art. 155 alin. (5) lit.c) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare.

În drept, sunt aplicabile prevederile art. 146 alin. (1) lit. a) și, art. 155 alin.(5) lit.c) din Legea nr.571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, în vigoare începând cu 01.01.2008:

„ART. 146

(1) Pentru exercitarea dreptului de deducere a taxei, persoana impozabilă trebuie să îndeplinească următoarele condiții:

a) pentru taxa datorată sau achitată, aferentă bunurilor care i-au fost ori urmează să îi fie livrate sau serviciilor care i-au fost ori urmează să îi fie prestate în beneficiul său, să dețină o factură care să cuprindă informațiile prevăzute la art. 155 alin. (5);”

„Art. 155 (5) Factura cuprinde în mod obligatoriu următoarele informații:

a) numărul de ordine, în baza uneia sau mai multor serii, care identifică factura în mod unic;

b) data emiterii facturii;

c) denumirea/numele, adresa și codul de înregistrare prevăzut la art. 153, după caz, ale persoanei impozabile care emite factura”;

coroborat cu art ART. 11 alin. (1) și alin. 1[^]1) din același act normativ care precizează:

(1) La stabilirea sumei unui impozit sau a unei taxe în înțelesul prezentului cod, autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție care nu are un scop economic sau pot reîncadra forma unui tranzacții pentru a reflecta conținutul economic al tranzacției.11

(1[^]1) Autoritățile fiscale pot să nu ia în considerare o tranzacție efectuată de un contribuabil declarat inactiv prin ordin al președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Referitor la afirmatia agentului economic conform careia „nu aveam de unde să știu că acea societate nu este activă nu pot fi reținută în solutionarea favorabilă a contestației, deoarece pe site-ul Registrului Comerțului sunt publicate societățile radiate conform art. 237 din Legea 31/1990 privind societățile comerciale, aceste informații fiind publice „beneficiarul unei tranzacții neputând invoca în apărarea sa necunoașterea legii

Având în vedere aspectele prezentate, precum și prevederile legale mai sus invocate, se reține că pentru factura nr. ../16.04.2008 emisă de S.C. F. F. I. SRL B. care a fost radiată de la registrul comerțului din data de 01.08.2007 nu avea drept de deducere a taxei pe valoarea adăugată, factura provenind de la un contribuabil inexistent (radiat).

În consecință, organele de inspecție fiscală au procedat legal neadmițând la deducere taxa pe valoarea adăugată de pe o factură care, potrivit legii, nu are calitatea de document care produce efecte juridice din punct de vedere fiscal, motiv pentru care contestația societății pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de . lei, va fi respinsă ca neîntemeiată.

3. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei:

cauza supusă soluționării DGFP V. prin compartimentul soluționare contestații este să se pronunțe dacă S.C. B. SRL V. datorează la bugetul de stat această sumă în condițiile în care nu poate face dovada că serviciile achiziționate de la E-. România SA au fost utilizate în interesul operațiunilor sale taxabile.

În fapt, organul de inspecție fiscală, din analiza neconcordanțelor privind Declarația 394 pentru semestrul I 2010, a constatat înregistrarea eronată în evidența societății a unor facturi emise de E-. România SA motiv pentru care a diminuat TVA deductibilă cu suma de .. lei deoarece energia electrică aferentă acestor facturi nu a fost utilizată în interesul operațiunilor sale taxabile .

În drept se fac aplicabile prevederile art. 145 alin. (1) și (2) lit. a) din Legea 571/2003 privind Codul fiscal, valabile în anul 2010 conform cărora:

„ART. 145

Sfera de aplicare a dreptului de deducere

(1) Dreptul de deducere ia naștere la momentul exigibilității taxei.

(2) Orice persoană impozabilă are dreptul să deducă taxa aferentă achizițiilor, dacă acestea sunt destinate utilizării în folosul următoarelor operațiuni:

a) operațiuni taxabile;”

Așadar pentru a deduce taxa pe valoarea adăugată contribuabilul trebuie să facă dovada că bunurile și serviciile achiziționate sunt utilizate pentru operațiunile sale taxabile, ori prin contestația formulată societatea susține, fără să poată și dovedi că nu a primit facturile de ștornare emise de E-.ROMÂNIA SA.

Față de această situație se reține că în mod corect și legal organul de inspecție fiscală a exclus de la deducere taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei și pe cale de consecință urmează a se respinge contestația pentru acest capăt de cerere ca neîntemeiată.

3. Referitor la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei colectată la control asupra stocului de marfă constatat lipsă la 31.12.2010, în urma inventarierii efectuate în data de 31.03.2011 aferentă

cauza supusă soluționării DGFP V. este dacă se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere în condițiile în care prin contestația formulată societatea nu aduce nici un argument de fapt și de drept prin care să-și motiveze cererea.

În fapt prin contestație societatea menționează că formulează contestație împotriva deciziei de impunere nr. F VS ../26.05.2011 pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei fără a face vreo referire și la motivele de fapt și de drept pentru care consideră că nu datorează taxa pe valoarea adăugată **în sumă de .. lei** colectată la control asupra stocului de marfă constatată lipsă la 31.12.2010

În drept, se fac aplicabile prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, astfel:

„ART. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;**
- b) obiectul contestației;**
- c) motivele de fapt și de drept;**
- d) dovezile pe care se întemeiază;”**

„ART. 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale

invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”.

„ART. 216

Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

coroborat cu pct. 11.1 din OMFP nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”;

Se reține că în soluționarea contestației organul de soluționare verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal și analizează contestația în limita sesizării, în raport de susținerile părților fără a se putea substitui contestatorului în ce privește motivele de fapt și de drept pentru care acesta înțelege să formuleze o cerere sarcina probei revenindu-i acestuia în conformitate cu prevederile art. 65 din ordonanță care precizează:

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Față de aceste prevederi legale și ținând seama că societatea nu-și motivează în fapt și în drept contestația cu privire la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei colectată la control asupra stocului de marfă constatat lipsă la 31.12.2010, urmează a se respinge contestația ca nemotivată pentru acest de cerere.

4. Referitor la majorările și penalitățile de întârziere la plată în sumă totală de .. lei din care în sumă de .. lei aferente impozitului pe profit și în sumă de .. lei aferente taxei pe valoarea adăugată, se rețin următoarele:

În fapt, prin Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS ../26.05.2011, întocmită în baza Raportului de Inspecție fiscală nr. F VS nr. ../26.05.2011 pentru neachitarea în termen a impozitului pe profit stabilit suplimentar în sumă de .. lei și a taxei pe valoarea adăugată stabilită suplimentar în sumă de .. lei, organele de inspecție fiscală au calculat în sarcina S.C. B. SRL V., majorări de întârziere în sumă de .. lei și penalități de întârziere în sumă de .. lei aferent impozitului pe profit datorat respectiv dobânzi în sumă de .. lei și penalități de întârziere la plată aferent taxei pe valoarea adăugată.

În drept, sunt aplicabile, art. 119 alin. (1), art. 120 alin (1, 2 și 7) și art. 120¹ din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora:

„ART. 119

Dispoziții generale privind majorări de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen majorări de întârziere”.

- Conform [art. I](#) pct. 9 și [art. III](#) alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2010 începând cu data de 1 iulie 2010, [articolul 119](#) se modifică și va avea următorul cuprins:

“ART. 119

Dispoziții generale privind dobânzi și penalități de întârziere

(1) Pentru neachitarea la termenul de scadență de către debitor a obligațiilor de plată, se datorează după acest termen dobânzi și penalități de întârziere.”

ART. 120

Majorări de întârziere

(1) Majorările de întârziere se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate, inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(7) Nivelul majorării de întârziere este de 0,1% pentru fiecare zi de întârziere, și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.

Conform [art. I](#) pct. 10 și [art. III](#) alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2010 începând cu data de 1 iulie 2010, [articolul 120](#) se modifică și va avea următorul cuprins:

"ART. 120

Dobânzi

(1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare termenului de scadență și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele suplimentare de creanțe fiscale rezultate din corectarea declarațiilor sau modificarea unei decizii de impunere, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței creanței fiscale pentru care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acesteia inclusiv.

(7) Nivelul dobânzii de întârziere este de 0,05% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale.”

Prin Legea nr. 46 din 4 aprilie 2011 privind aprobarea [Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2010](#) pentru modificarea și completarea [Ordonanței Guvernului nr. 92/2003](#) privind Codul de procedură fiscală alin. (7) a fost modificat astfel:

„(7) Nivelul dobânzii este de 0,04% pentru fiecare zi de întârziere și poate fi modificat prin legile bugetare anuale”.

ART. 120^A 1 (intrat în vigoare începând cu data de 1 iulie 2010, conform [art. II](#) alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2010)

Penalități de întârziere

(1) Plata cu întârziere a obligațiilor fiscale se sancționează cu o penalitate de întârziere datorată pentru neachitarea la scadență a obligațiilor fiscale principale.

(2) Nivelul penalității de întârziere se stabilește astfel:

a) dacă stingerea se realizează în primele 30 de zile de la scadență, nu se datorează și nu se calculează penalități de întârziere pentru obligațiile fiscale principale stinse;

b) dacă stingerea se realizează în următoarele 60 de zile, nivelul penalității de întârziere este de 5% din obligațiile fiscale principale stinse;

c) după împlinirea termenului prevăzut la lit. b), nivelul penalității de întârziere este de 15% din obligațiile fiscale principale rămase nestinse.

(3) Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor.

Deoarece în sarcina S.C. B. SRL V.a fost reținută ca datorată diferența suplimentară de plată la impozitul pe profit în suma de .. lei și la taxa pe valoarea adăugată în sumă de .. lei acesta datorează și sumele accesorii în raport cu debitul, conform principiului de drept “accessorium sequitur principale”, fapt pentru care se reține că în mod legal organele de inspecție fiscală au procedat la calcularea de

majorări de întârziere și penalități de întârziere aferente obligației fiscale principale datorate, contestația urmând a se respinge ca neîntemeiată pentru acest capăt de cerere.

5. Referitor la contestația formulată de S.C. B. SRL V. împotriva deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. ../26.05.2011:

Cauza supusa solutionarii este daca Compartimentul solutionare contestatii din cadrul DGFP Vaslui se poate investi cu solutionarea pe fond a acestui capat de cerere, in conditiile in care prin aceasta decizie nu au fost stabilite obligatii fiscale suplimentare urmare inspectiei fiscale, iar contestatara nu demonstreaza vatamarea sa prin emiterea acestui act administrativ-fiscal.

In fapt, prin contestatia formulată, **SC B.. SRL** se îndreaptă și împotriva Deciziei privind nemodificarea bazei de impunere nr. F VS .. din 26.05.20011.

Prin aceasta decizie nu au fost stabilite obligatii fiscale urmare verificărilor efectuate de AIF V..

în drept, în conformitate cu dispozițiile art. 205 alin. (1) și alin. (2) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată:

“(1) - Împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii. Contestația este o cale administrativă de atac și nu înlătură dreptul la acțiune al celui care se consideră lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia, în condițiile legii.”

(2) - Este îndreptățit la contestație numai cel care consideră că a fost lezat în drepturile sale printr-un act administrativ fiscal sau prin lipsa acestuia.”

Cu privire la îndeplinirea condițiilor procedurale, Instrucțiunile pentru aplicarea titlului IX din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, aprobate prin OMFP nr. 2137/2011 precizeaza:

“9.4 În solutionarea contestatiilor, excepțiile de procedură pot fi următoarele: nerespectarea termenului de depunere a contestației, lipsa calității procesuale, lipsa capacității, lipsa unui interes legitim, contestarea altor sume și măsuri decât cele care au facut obiectul actului atacat.”

“12.1. Contestatia poate fi respinsa că:

(...) d) lipsită de interes, în situația în care contestatorul nu demonstrează ca a fost lezat în dreptul sau interesul său legitim; (...).”

Întrucât prin Decizia privind nemodificarea bazei de impunere nr. F VS ../26.05.2011 nu au fost stabilite obligatii fiscale suplimentare urmare verificarilor efectuate, iar contestatara nu demonstrează ca a fost lezată în dreptul sau în interesul legitim prin emiterea acestui act administrativ fiscal, in temeiul art. 217 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata si pct. 12.1 lit. d) din Instrucțiunile aprobate prin OMFP nr. 2137/2011, pentru acest capăt de cerere, contestația urmează a fi respinsă ca lipsită de interes.

tru acest capat de cerere, contestația urmează a fi respinsă ca lipsită de interes.

6. Referitor la contestația formulată împotriva raportului de inspecție fiscală nr. F VS ../26.05.2011, cauza supusă soluționării este dacă D.G.F.P. a județului V. se poate pronunța asupra acestui capăt de cerere, în condițiile în care raportul de inspecție fiscală nu reprezintă act administrative fiscal susceptibil de a fi contestat.

În drept, O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în data de 31.07.2007, cu modificările si completările ulterioare, prevede la:

- art. 205 alin. (1)- **”împotriva titlului de creanță, precum și împotriva altor acte administrative fiscale se poate formula contestație potrivit legii”;**

- art. 110 alin .(3) - **”titlul de creanță este actul prin care se stabilește și se individualizează creanța fiscală”**,

- art. 21 alin. (1)- *Creanțele fiscale reprezintă drepturi patrimoniale care, potrivit legii, rezultă din raporturile de drept material fiscal*".

- art. 41 *"actul administrativ fiscal este actul emis de organul fiscal competent în aplicarea legislației privind stabilirea, modificarea sau stingerea drepturilor și obligațiilor fiscale"*.

- art. 85 alin (1) *"impozitele, taxele, contribuțiile și alte sume datorate bugetului general consolidat se stabilesc:... prin decizie emisă de organul fiscal..."*, -

- art.109 (2): *"la finalizarea inspecției fiscale, raportul întocmit va sta la baza emiterii deciziei de impunere"*, decizia de impunere reprezentând actul administrativ fiscal susceptibil de a fi contestat conform art. 205 alin. (1) din Codul de procedură fiscală.

Art. 86 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, republicat în data de 31.07.2007, cu modificările și completările ulterioare prevede că: *"decizia de impunere se emite de organul fiscal competent. Organul fiscal emite decizie de impunere ori de câte ori aceasta modifică baza de impunere"*, iar art. 88 prevede că: *"sunt asimilate deciziei de impunere și următoarele acte administrative fiscale:*

a) *deciziile privind rambursări de taxă pe valoare adăugată și deciziile privind restituiri de impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului general consolidat;*

b) *deciziile referitoare la bazele de impunere;*

c) *deciziile referitoare la obligațiile de plată accesorii;*

d) *procesele-verbale prevăzute la art. 142 alin. (6) și art.168 alin. (2)".*

Potrivit art. 209 alin. (1) lit. a) din același act normativ, direcțiile generale ale finanțelor publice județene unde contestatorii își au domiciliul fiscal pot soluționa doar: *"contestațiile formulate împotriva deciziilor de impunere, a actelor administrativ fiscale asimilate deciziilor de impunere, deciziilor pentru regularizarea situației emise în conformitate cu legislația în materie vamală, a măsurii de diminuare a pierderii fiscale stabilite prin dispoziția de măsuri "*.

În fapt, S.C. B.. SRL contestă raportul de inspecție fiscală nr. F VS ./26.05.2011 încheiat de D.G.F.P. V. A.I.F. - S. I.P.J. 3.

Se reține că, numai împotriva titlului de creanță se poate formula contestație iar potrivit articolelor de lege mai sus citate, rezultă cu claritate faptul ca raportul de inspecție fiscală nu poate fi contestat.

Întrucât societatea a formulat contestație și împotriva raportului de inspecție fiscală nr. F VS ./26.05.2011, și având în vedere că decizia de impunere contestată și analizată prin prezenta, reprezintă titlul de creanță emis în baza constatărilor consemnate în raport, conform prevederilor art. 109 coroborat cu art. 209 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în data de 31.07.2007 cu modificările și completările ulterioare, raportul de inspecție fiscală nu este susceptibil de a fi contestat, potrivit art. 205 din același act normativ, urmează să fie respinsă contestația referitoare la acest capăt de cerere ca inadmisibilă.

7.Referitor la contestația formulată de S.C. B. SRL V. împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. ./26.05.2011:

cauza supusă soluționării DGFP V. prin Compartimentul Soluționare Contestații este să se pronunțe dacă se poate investi cu soluționarea acestui capăt de cerere în condițiile în care petenta nu prezintă motivele de fapt și de drept pentru care înțelege să conteste acest act administrativ fiscal.

În fapt, S.C. B. SRL V. prin contestația formulată arată că se îndreaptă „împotriva Dispoziției de măsuri nr. ./26.05.2011” fără a arăta motivele pentru care se consideră îndreptățită să se îndrepte împotriva acestei dispoziții.

În drept, se fac aplicabile prevederile O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare, astfel:

„ART. 206

Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

- a) datele de identificare a contestatorului;**
- b) obiectul contestației;**
- c) motivele de fapt și de drept;**
- d) dovezile pe care se întemeiază;**

„ART. 213

Soluționarea contestației

(1) În soluționarea contestației organul competent va verifica motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal. Analiza contestației se face în raport de susținerile părților, de dispozițiile legale invocate de acestea și de documentele existente la dosarul cauzei. Soluționarea contestației se face în limitele sesizării.

(4) Contestatorul, intervenienții sau împuterniciții acestora pot să depună probe noi în susținerea cauzei. În această situație, organului fiscal emitent al actului administrativ fiscal atacat sau organului care a efectuat activitatea de control, după caz, i se va oferi posibilitatea să se pronunțe asupra acestora”.

„ART. 216

Soluții asupra contestației

(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă.”

coroborat cu pct. 11.1 din OMFP nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală

„11.1. Contestația poate fi respinsă ca:

b) nemotivată, în situația în care contestatorul nu prezintă argumente de fapt și de drept în susținerea contestației sau argumentele aduse nu sunt incidente cauzei supuse soluționării”;

Se reține că în soluționarea contestației organul de soluționare verifică motivele de fapt și de drept care au stat la baza emiterii actului administrativ fiscal și analizează contestația în limita sesizării, în raport de susținerile părților fără a se putea substitui contestatorului în ce privește motivele de fapt și de drept pentru care acesta înțelege să formuleze o cerere, sarcina probei revenindu-i acestuia în conformitate cu prevederile art. 65 din ordonanță care precizează:

„Sarcina probei în dovedirea situației de fapt fiscale

(1) Contribuabilul are sarcina de a dovedi actele și faptele care au stat la baza declarațiilor sale și a oricăror cereri adresate organului fiscal”.

Față de aceste prevederi legale și ținând seama că societatea nu prezintă motivele de fapt și de drept sau dovezile pe care își întemeiază contestația împotriva dispoziției privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. ./26.05.2011 iar prin prezenta decizie organul de soluționare s-a pronunțat pentru fiecare din sumele contestate din Decizia de impunere privind obligațiile suplimentare de plată nr. F VS ./26.05.2011, urmează a se respinge contestația ca nemotivată pentru acest de cerere.

Pentru considerentele arătate, în temeiul prevederilor legale invocate în prezenta decizie, precum și în baza prevederilor art. 205, art. 209 și art. 216 alin. (1) din OG nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, se:

DECIDE

1. Respingerea ca neîntemeiată și nemotivată a contestației formulată de S.C. B. SRL V. împotriva deciziei de impunere privind obligațiile suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F VS ./26.06.2011 pentru suma de .. lei din care:

- suma de .. lei – taxă pe valoarea adăugată;
- suma de .. lei – dobânzi și penalități de întârziere aferente TVA;
- suma de .. lei – impozit pe profit;
- suma de .. lei – dobânzi și penalități de întârziere aferente impozitului pe profit.

2. Respingerea ca lipsită de interes a contestației formulată de S.C. B. SRL V. împotriva Deciziei de nemodificare a bazei de impunere nr. ./26.05.2011.

3. Respingerea ca inadmisibilă a contestației formulată de S.C. B. SRL V. împotriva Raportului de Inspecție Fiscală nr. F VS ./26.05.2011.

4 . Respingerea ca nemotivată a contestației formulată de S.C. B.SRL V. împotriva Dispoziției privind măsurile stabilite de inspecția fiscală nr. ./26.05.2011.

5.. Decizia nr. 65/10.08.2011 privind soluționarea contestației formulată de S.C. B. S.R.L. V. cu sediul în V. , str .P. , bl. ., sc. D, ap. ., jud. V. se comunică acesteia în condițiile art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată și la A.I.F.-D.G.F.P. V..

6. Decizia este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul V. în termen de 6 luni de la comunicare.

DIRECTOR EXECUTIV,